

РЕШЕНИЕ

№ 4552

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7204** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. П., против Решение № 1040-21-624 от 23.06.2021г. г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-822 от 15.06.2021г., като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 214-00-3841-3 от 25.05.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

В жалбата са изложени съображения, че решението и разпореждането са постановени в нарушение на чл.75, ал.5 от КТ, съгласно който страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор.Твърди се, че контролният орган не е изпълнил задължението си по чл.74, ал.3 от КТ.Иска се обжалваното решение да бъде отменено и преписката върната на за ново разглеждане и издаване на акт по същество. Приложено е копие от актуалното състояние на „Глобал Техк“АД.

В съдебно заседание се представлява от адв.М.. Поддържа жалбата и претендира разноски съгласно представен списък.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и да се потвърди процесното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение, както и жалбоподателката да внесе депозит по първоначално изготвената експертиза в размер на 200лв.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от

фактическа страна следното:

Със заявление подадено от жалбоподателката от 05.03.2021г., е сезиран административния орган с искане за отпускане на ПОБ на основание чл.54а от КСО. Приложила е Заповед №001 от 02.03.2021г. издадена от осигурител „Глобал Текх“ АД за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 02.03.2021г., на основание чл.328,ал.1,т.12 от КТ.

При извършена преценка по правото на ПОБ на жалбоподателката, във връзка с подадената информация по реда на чл.5,ал.4 от КСО, чрез осигурителя са установени факти и обстоятелства водещи до съмнение за злоупотреби с фондовете на ДОО.

На 04.10.2017г. е проведено заседание на Съвета на директорите на „Глобал ТЕКХ“ АД, на което Ф. С. Н. е избран за председател, а Р. РИЗК за заместник председател на Съвета на директорите.Тези промени са вписани в търговския регистър на 13.10.2017г.С писмо вх.№ 1029-40-4880/20.12.2019г.г. от ТП на НОИ-С.-град са представени копия на всички събрани документи приложими за извършване на проверката от административния орган.В хода на проверката е установено, че след март 2017г. липсват документи, които да доказват реално извършвана дейност от дружеството.Дружеството е в качеството на фиктивен осигурител.

В тази връзка са издадени задължителни предписания за заличаване на данните по чл.5, ал.4,т.1 от КСО чрез дружеството за периода след м.март 2017г., в това число и за М. П. за периода от м.април2017г. до м.април 2020г. и от м.юни 2020г. до м. юли 2020г.

Видно от установеното от фактическа страна в решението на директора на ТП на Н.-С. град съобразявайки разпоредбите на чл.10,ал.1 ожт КСО и §1 ,ал.1,т.3 от ДР на КСО е прието, че наличието на трудов договор не е основание да се приеме, че е налице възникване на трудово правоотношение. Цитирана е практика на ВАС, че основанието за възникване на осигурителното правоотношение не наличието на трудов договор, а упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски.

В заключение е посочено, че от събраните доказателства не се установява, че М. П. не е извършвала трудова дейност. Дружеството не е извършвало стопанска дейност за процесния период и жалбоподателката попада в обхвата на чл.54а,ал.1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на КСО за този риск.

При тази фактическа обстановка решаващият орган е отхвърлил жалбата и е потвърдил обжалваното разпореждане№ 214-00-3841-3 от 25.05.2021г. на ръководителя за безработица като правилно и законосъобразно.

Предмет на оспорване по делото е Решение № 1040-21-624 от 23.06.2021 г. на Директора на Териториално поделение – С. на Националния осигурителен институт, за което изрично е предвидена възможност за съдебен контрол, а адресатът на акта е надлежна страна с право и интерес от обжалване.

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № 1040-21-624- от 23.06.2021 г. е постановено в производството по обжалване на Разпореждане № 214-00-3841-3/25.05.2021 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл.54а КСО е разпореден отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица на М. П..

Решението е издадено от Директора на ТП на НОИ-С. -град, който е компетентният орган да разгледа жалби за отказ или неправилно определяне, изменение и

прекръпяване на обезщетенията за безработица, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "д" от КСО. Решението е в писмена форма и съдържа подробни мотиви, както от фактическа, така и от правна страна. Съдът не установи в хода на административното производство при постановяване както на разпореджението, така и на обжалваното решение, да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО регламентира, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекръпяването ѝ. Категорично установено по делото е, че жалбоподателката не е престирала работна сила, поради което не е била осигурено лице по см. на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Именно поради това, че не е доказано упражняване на трудова дейност, осигуряване по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО за жалбоподателката не е възникнало.

От събраните доказателства се установява, че М. П. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, поради наличие на прекратено трудово правоотношение към 02.03.2021г..

Приложена е Заповед № 001/02.03.2021г. за прекръпяване на трудов договор №011/19.12.2014г.

Събрани са доказателства, че лицето не е полагало труд и в тази връзка не попада в обхвата на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Подадените от „Глобал Текх“ АД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за М. П. за периода от м. 04. 2017г. до м. 04. 2020г. и от м. 06. 2020г. до м. 07. 2020г. са заличени и за този период жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

За жалбоподателката, за която са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, не може да се установи реално упражняване на трудова дейност, за която да подлежи на осигуряване по КСО. Лице, което не е доказало, че е извършвало трудова дейност, не може да има и качеството на осигурено лице. Доказателствената тежест за установяване на положението на труда е на самото лице. Жалбоподателката не е оборила констатациите на контролните органи, че не е осъществявала трудова дейност при въпросния осигурител, поради което за нея не е възникнало задължение за осигуряване, т. е., че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са издадени задължителни предписания за заличаване от „Глобал Текх“ АД на неоснователно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за М. П.. Предписанията не са изпълнени.

Дадените предписания са с № ЗД-1-18-00813310/18.09.2020г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започнат да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени осигурителни вноски и продължава до прекръпяването ѝ.

В тази връзка съдът намира за необходимо да отбележи, че наличието на трудов договор не би било достатъчно условие за възникване на парично обезщетение. Необходимо е лицето и реално да е осъществявало трудова дейност.. Именно, поради това подадените за жалбоподателката данни по чл. 5, ал. 4 от КСО са

били служебно заличени. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС: Решение №211/08.01.2016г. по адм.д. № 3681/2015г.; Решение № 13316/24.10.2012г. по адм.д.№7235/2012г.; Решение № 13914/20.0111.2014г. по адм.д.№ 9260/2014г. и др.

С оглед изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

Административният акт, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е издаден при наличието на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. При осъществения съдебен контрол не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК. Обжалваното решение е съобразено и с целта на закона, а именно да се препятства неоснователното обогатяване за сметка на държавното обществено осигуряване. Т. е. не е налице и отменителното основание по чл. 146, т. 5 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 1040-21-624 от 23.06.2021г. г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град е законосъобразно, а подадената срещу него жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателно и своевременно направено се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предвид фактическата и правна сложност на спора, жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на ТП на НОИ –С.-град разноски в размер на 100 /сто/ лева, съставляващи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-Варна, пети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П., против Решение № 1040-21-624 от 23.06.2021г. г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е отхвърлена, като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 214-00-3841-3 от 25.05.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

ОСЪЖДА М. П.,ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт-С. -град сумата от 100. 00 /сто/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: